

Шкільна стежина

Щомісячна газета Ємільчинської ЗОШ I-III ступенів №1

Інтерв'ю з абсолютним переможцем

Випуск №38

28 лютого 2013 року

У січні—лютому 2013 року у місті Житомирі проходив III етап Всеукраїнських предметних олімпіад. Честь району захищали наших 20 кращих учнів, які стали переможцями районного етапу. Але не всім вдалося вийти у лідери. Лише п'ятеро з них отримали дипломи переможців. Це Марченко Михайло (8-А), Швець Тетяна та Яценко Юлія (7-Б), Євтух Сергій (11-Б), Дейнеко Лев (10-А).

Сьогодні ми спілкуємось з абсолютним переможцем з географії Марченком Михайлом. Саме він отримав диплом I ступеня, далеко обігнавши учнів ліцеїв та гімназій області. Разом зі своїм наставником Оленою Володимирівною Арештович вони готуються до IV етапу.

- Доброго дня, Михайле. Чи вперше ти брав участь у подібних змаганнях? - Ні, але цього року вперше я

поїхав на обласні олімпіади..

- Чому саме з географії, історії, біології?— Тому що мені завжди подобався природничий цикл предметів, та й велике захоплення у мене викликають материки, природа, історія людства.

- Чи важко перемагати? - Перемагати завжди важко, але якщо наполегливо працювати і вірити в себе, то можна досягти високих результатів.

- Що треба для того, щоб добитись відмінних результатів у навчанні? - На мою думку, потрібно мати терпіння, наполегливість та систематично виконувати домашні завдання і, звичайно, уважно працювати на уроці.

- Як готуєшся до IV туру олімпіади з географії? - Кожного дня повторюю пройдений матеріал, детально вивчаю атлас та консультуюсь з учителем.

- Чим ще захоплюєшся, окрім шкільних предметів? - Люблю заняття на комп'ютері, також подобається астрономія.

- Щоб ти побажав всім учням школи? - Учням школи побажаю наполегливої праці у навчанні, терпіння та гарних оцінок..

Ветеранам Афганістану присвячувалось...

15 лютого районна бібліотека зібрала тих, хто пройшов складний шлях афганської війни. Районна спілка налічує 66 ветеранів, чоловіків віком 44- і більше років, молодість яких була віддана воєнним діям у гірській країні. Не по своїй волі, але з наказу своєї держави вони вистояли і повернулися живими.

Працівники бібліотеки запросили і нас, дев'ятикласників, на невеличкий концерт-вшанування

24-ї річниці виводу радянських військ з Афганістану. Вперше школярі зустрілися з людьми, які віддавали своє життя, виконуючи інтернаціональний

обов'язок. Кожна частина заходу розповідала про нестерпний біль, який принесла ця безглузда війна. З вітальним словом виступили працівники райдержадміністрації, районної ради та учні нашої школи. Пісні співав Мартинюк Олег, вірші розказували Горбик Людмила, Ковтонюк Катерина, Сингаєвський

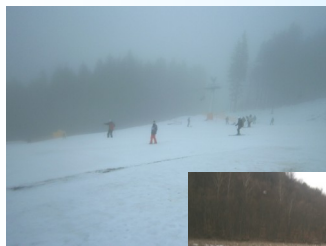
Олександр. Ми були вражені зустріччю, яка показала, що не забуває наша країна про тих, хто проявив мужність на війні і продовжує займати активну життєву позицію й зараз. Ми переконані, що молоді потрібні такі зустрічі, щоб кожен знав, що біда може прийти у будь-яку годину. Головне — не втратити віри, що добро перемагає.

Меденко Юлія, Супруненко Оксана, 9-Б клас

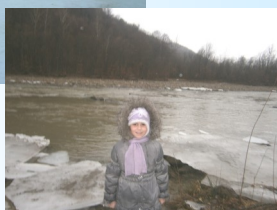

Курорт, який дарує свято

Цієї зими у мене з'явилась можливість відвідати "Буковель" - відомий гірськолижний курорт України. Що ж ми

розуміємо під словом Буковель? Відразу ж з'являються

думки про сніг, гори, лижі та свята.

Якщо ви в Буковелі новачок, то вам доведеться проходити інструктаж, після чого ви отримаєте сертифікат. Але в Буковелі не тільки катаються на лижах і сноубордах, а й з'їжджають з гір на спортивних санках. Мені дуже сподобався один атракціон. У снігу проривають тунель десь в діаметрі з метра

чотири. Одним словом, у цей тунель вас запускають на надувному кругу. Той круг так вертиться, ходить від стіни до стіни, що виникає маса емоцій. Також цікаво побувати у кімнаті страху. Та кімната являє собою велетенського дракона. Ви заходите до нього в пашу, відразу ж відчувається пульсація, навіть на якусь хвилинку здається, що він живий! Скрізь тебе чекають різні пастки, дуже темно, різні звуки!..

На усій території Буковеля розкидані маленькі дерев'яні будиночки. Біля входу розташований гуцульський базар. Що тільки там не зустрінеш: і вишиванки, і химерні шапки, і шкури, і вироби з дерева!.. Майже на кожному кроці зустрічаються маленькі "кафешки". Але не радійте, бо там з вас десять шкур здеруть. Звичайна чашка чорної кави коштує

28-35 грн., а маленькі піріжки—20-30 грн.

Оскільки курорт екстремальний, то зустрічається багато небезпек. Якщо ви їдете у двомісному підйомнику самі, вас обов'язково розхитуватиме то вниз, то вгору, і це викликає певний страх за своє життя. Та й на сноуборді треба уміти кататися, бо доїхати до низу гори можна і на животі...

Серед відвідувачів трапляються і маленькі. Я не раз бачила дворічних сноубордистів і трирічних лижників. Одним словом, "Буковель" - це курорт, який дарує свято, і це "обчищує" наші гаманці....

Швець Тетяна, 7-Б клас

Тиждень світової літератури у школі

У нашій школі стало доброю традицією проводити предметні тижні. Ось і з 18 по 22 лютого ми стали учасниками тижня світової літератури та російської мови.

Важливо, що до його проведення долучилися як учні, вчителі світової літератури та російської мови, так і вчителі інших предметів. Ви спитаєте: як? І ми вам про все розкажемо. А тепер по порядку.

Кожного дня звучало в ефірі літературне радіоспілкування, до якого учні 10-А класу запрошували учителів школи: вони разом згадували казки, якими захоплювались в дитинстві, розпізнавали Пушкіна за уривками його казок, а також читали поезії відомих світових ліриків. А в четвер усі мали можливість почути, як гарно де-

кламують свої вірші учитель фізики Лозко Володимир Федосійович, учитель образотворчого мистецтва Климчук Наталія Володимирівна, учитель російської мови Дідус Ірина Миколаївна. Їх поезії ви, шановні читачі, зможете прочитати на четвертій шпальті нашого видання.

Також цікавими були: конкурс "У світі чарівної казки" для 5-х класів, урок-семінар "Вічна таїна сонету" для учнів 8-х класів, виразне читання віршів "Поезія—це вічний дотик душі" (6-А, 7-А класи), подорож "Ідуть до нас сказання давнини" (6-Б), виступ членів клубу "Мельпомена" "Такої близький нам русский язык", зустріч з бібліотекарем учнів 5 класів, поетичний салон "Любов...Страждання...Боротьба...Слово"(9 класи).

Весело пройшло свято інсценізованої байки, яке влаштували учні 6-Б та 7-Б класів. Юні аматори дуже артистично виконували байки "Зачумлені звірі" Жана де Лафонтена та І.А. Крилова "Слон и моська", "Квартет", "Демьянова уха", "Стрекоза и муравей", "Свинья под дубом", "Ворона и лисица". Дивували власноруч вигадані костюми. У коридорах були представлені цікаві літературні газети не тільки цього року, але й минулих років. Ну що ж, тиждень панувала атмосфера світової літератури, звучала російська мова Пушкіна, Лермонтова, Фета, Тютчева, Єсеніна, Блока. Читались сонети Шекспіра, Петрарки. Надіємось, усім було цікаво.

Учні 10-А класу

Приходить час...

Приходить час, і пташка покидає гніздо, вирушаючи у свій перший політ. Такий момент

настає і у житті людини, коли вона прощається з дитинством, залишає домівку і йде у доросле життя. У її житті починається новий етап. Скілки хвилювань, занепокоєнь це викликає і радості, очікування чогось нового і суму. Одні люди по-

чинають нову сторінку життя із роботи, а інші із вступу до ВУЗУ, здобуття професії, а вже потім ідуть працювати. Багато хто говорить, що навчання у ВУЗІ- це найщасливіший час у житті людини: у неї безліч можливостей, у цей період стається все найцікавіше, що залишається на все життя. У мене навчання у ВУЗІ викликало багато вражень. У житті з'явилося стільки усього нового: нове оточення, місто, друзі, викладачі. Було дуже цікаво знайомитись з різними предметами, і те радісне хвилювання, коли ознайомлюєшся з азами майбутньої професії, і розумієш важливе значення улюбленої справи. З'явилися нові

інтереси, захоплення. А яке то занепокоєння—перший залік, екзамен.. І безмежне щастя, коли сесія здана! Нове, звичайно, приваблює, але туга за усім старим не зникає. У серці завжди є сум за рідними, близькими, рідним домом, школою, однокласниками, вчителями. Часто згадуються щасливі моменти зі шкільного життя, мудрість і доброта вчителів.

Бажаю всім учням рідної школи удачі і радості від життя.

Наталія Алілуйко, випускниця школи 2012 року, студентка 1 курсу Одеської Юридичної Академії.

Історія наших прав і обов'язків

Напевно, всі знають, що без знання прав і обов'язків в нашому житті і суспільстві не обійтися.

З перших днів існування на землі люди навчилися

перемагати природні негаразди, будувати перші оселі, здобувати їжу. Минали роки й століття, змінювалися історичні епохи. Печеру, вогнище та палицю замінили електрика, комп'ютери й хмарочоси. На місці невеликих людських колективів - людського стада, племені - утворилися великі держави. Однак і в малому, і великому колективах завжди існувала та й нині існує проблема спілкування людей, залагоджування стосунків між ними. Уже в первісному суспільстві виникали певні правила поведінки. Коли плем'я збиралося на полювання, воно влаштовувало навколо зображення звіра традиційний ритуал. Це було правило, без якого на лови не йшли. Вважалося, що без дотримання цього, полювання буде невдалим. Згодом виникли держави, у яких формувалися закони - правила життя суспільства.

Правила супроводжують нас на кожному кроці життя. Зайшовши в авто-

бус чи трамвай, вагон потягу чи метро, ви бачите правила користування цими видами транспорту. У школі учні зобов'язані дотримуватись правил поведінки. Щоб запобігти пожежі, маємо дотримуватись правил протипожежної безпеки, а щоб уникнути проблем під час купання - правил поведінки на воді. У кожному магазині ми маємо ознайомитися з правилами обслуговування покупців. Так само, влаштувавшись у майбутньому на роботу, Ви діяти будете відповідно до правил внутрішнього трудового порядку, якими визначається час початку та закінчення роботи, перерва, трудові обов'язки тощо. Без спортивних правил неможливий жоден вид спорту, жодне спортивне змагання. Навіть ігри, якими ви бавилися в дитячому садку, оздоровчому таборі чи молодших класах школи, завжди мають певні правила. Правилами користуються прибічники релігії, певними правилами користуються звичайні люди, коли визначають свою поведінку, - вітають один одного з днем народження чи Новим роком, роблять подарунки тощо.

Але крім обов'язків у нашому житті є також права і свободи. При цьому варто зазначити, що деякі права людина отримує від природи, вони притаманні їй як фізичній істоті, незалежно від того, де, у якій державі вона живе. Таким, наприклад, є право на життя - навіть держава не може обмежити, відібрати його у людини. Такі права називають природними, або невідчужуваними. Інші права людина має лише завдяки тому, що держава забез-

печує ці права своїм апаратом, своїми органами. Адже тільки держава має можливість забезпечити певними механізмами, юридичними процедурами. Часто для забезпечення окремого права чи групи прав людини приймаються спеціальні закони, створюються спеціальні державні органи. Протягом багатьох століть існування людства права людини зазнали чимало змін. Пригадайте Стародавній Рим і Грецію, Єгипет і Вавилон. Тисячі рабів, які створювали багатства і велич цих держав, були позбавлені будь-яких прав. Після буржуазних революцій у країнах Європи було проголошено політичні та громадські права людини. 20 століття принесло нечувані раніше за масштабом потрясіння — дві світові війни. Під час Другої світової війни 1939-1945рр. порушення прав людини були масовими і особливо зухваліми. Мільйони людей стали жертвами знущань, масових убивств тощо. І саме уроки цієї війни дали розуміння того, що права людини мають бути справою не окремого громадянина і навіть не окремої держави, а всього людства.

На мою думку, у сучасному світі і суспільстві права і обов'язки людини крокують нога в ногу, і знання та раціональне співвідношення того і іншого дозволить існувати і будувати доброзичливі відносини між собою у суспільстві. Завжди пам'ятаймо про це.

Сорока Микола, 9-Б клас

Поезії наших учителів

Мечта...

Ах природа, насладження,
Ах природа, насладження,

Сколько радости вокруг.
Я в твоём повиновении,
Ты мне мать и близкий друг.
Ещё Солнце не взошло,
Тишина вокруг .
Что же вдруг произошло,
Мой милейший друг ?
Над рекой стоит туман,
Тишь да тишь кругом .
Ты стоишь на берегу,
Берегу крутом .
А внизу течет ручей,
Жизнь и влага в нём .
Не забыть мне тех очей,
Прелести кругом .
Вдруг петух пропел вдали,
Ахнул перепел .
Красоту -то создали —
Понять бы сумел.
И вдруг солнышка лучи
Озарили мир .
Дорогой мой, помолчи,
Вокруг нас — все пир.
Ах природа, наслаждение,
Горесть, радость и печаль.
Ты в одном только сравнении,
Но хотя б в стихотворении
Описать тебя едва ль .
Мчатся тучи вереницей,
Рыба всплеснулась вдали .
Так умойсь свежей водицей,
Что б тебя понять смогли .
Надо мною голубое
Небо чистое мое.
Счастье у груди такое,
Что вокруг— это твоё.
Ах природа, ты девица.
Ты прекрасней всех, милей,
Кто же может усомниться
В гордости и красоте твоей.

1968 р.

Лозко Володимир Федосійович, учитель фізики та астрономії

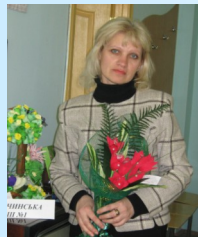
Любимой маме посвящается...

Просыпаешься ты
очень рано,
Кофеек заварить
поутру.
Милая, любимая, родная,
Очень-очень я тебя люблю.
Я люблю смотреть, как ты готовишь,
Даже не готовишь, а творишь!
Всех и каждого в отдельности накормишь,
Потому что всех боготворишь...

На работе ты была примером.
Честности тебе не занимать,
За какое не взялась бы дело—
Люди будут помнить, уважать.
Ты стираешь, моешь, чистишь, гладишь,
Торт печешь и жарить пироги...
И физически, конечно же, устанешь,
Но душою не устанешь ты.

Ты на всех разделишь свою душу,
Каждому по капельке раздашь:
Детям и друзьям, родным и мужу
Без остатка не жалеючи отдашь.
И на сердце станет так спокойно
От твоей негаснущей любви..
Мамочка, прости минуты горькие,
Нам подольше детство подари.
Я целую дорогие руки ...
Знаю, не отвергнуть не предать
Ты не сможешь по своей натуре.
Ты согреешь сердцем, потому что -
мать!
Ты являешься семейным талисманом,
Доморацких клан, как монолит.
Милая, любимая, родная,
Пусть Господь тебя всегда хранит!

Климчук Наталія Володимирівна, учитель образотворчого мистецтва

Десь далеко за
обрієм синім
Сходить сонце в
чарівному дні.
А до мене вже музика лине,
Я ще ніжусь в солодкому сні.
Праця кличе веселими дзвонами
Уперед по імлістій росі,
І звисають солодкими гронами
Виноградинки— діти землі.
А далеко, туди під ставками,
Шелестять кукурудзні поля.
Вони всі вже чекають на спокій,
Їм природа красу теж дала.
Горобці знають: осінь є щедра
І працюють на полі самі.
Та вже час... Я їду досить хутко
Позбирати осінні плоди.

До Восьмого березня

Сьогодні свято є жіноче:
Веселе, радісне, шумне.
І поцілунки всім жінкам приносять...

Вітають діти і мене.
Бажають щастя і спокою,
Усмішок, ніжного тепла.
Щебечуть радо і зі мною,
А я їм зичу всім добра.
Ой, доні, ви такі чарівні!
Життя—це дивний є політ.
Бажаю вам прекрасних літ я,
Ідіть щасливими у світ...
Вже вечір хоче відпочити.
Дівчата між собою гомонять....
У мене всі хороші, добрі діти.
Я їм бажаю жити і процвітати.

Дідус Ірина Миколаївна, учитель російської мови та світової літератури

Над випуском працювали:

учасники курсів “Практичної журналістики” (керівник: Палько Наталія Миколаївна) та “Основ створення друкованих видань та їх дизайну” (керівник: Філоненко Катерина Володимирівна), учні 9-Б класу (класний керівник: Обухова Людмила Валеріївна)

Головний редактор: Лавренчук Артем

Художній редактори: Меденко Юлія, Супруненко Оксана, Ніколасенко, Войналович, Кухарчук Владислав, Демянчук Олександр

Журналісти: Сорока Микола, Швець Тетяна, Меденко Юлія, Супруненко Оксана

Спілкуйтеся з нами:

E-mail: emschool_1@ukr.net

Шкільний сайт: www.emschool1.at.ua